

казванието безъ остроумие, не естественното дърдорение; тѣ сж почиганието безъ вѣжли-
 востъ, чувството безъ горѣщина; тѣ сж зна-
 нието редѣтъ на игритѣ, сблчантѣ на бало-
 ветѣ; тѣ сж важното и тѣжко държение на
 единъ глупецъ, начинѣтъ на стоението и пра-
 внието на коситѣ; тѣ сж носението на рж-
 кавици и държението клакѣтъ подѣ мишница.
 Момѣкътъ обученъ въ тѣзи вѣтърничави нѣ-
 ща е приетъ съ отворени обятия отъ нашитѣ
 млади царици които сж причината за докар-
 ванието условията на приятността до тия
 глупости“.

Нѣма съмиѣние, че блѣскѣвото и вѣнкаш-
 ностѣта ще иматъ всякога въ очитѣ на дѣвой-
 ката извѣстна тежестъ, и не е нужно щото
 тя да сжди всичко като философѣтъ; но
 важното е тя да се приучи да уважава повече
 достойнството отъ вѣнкашността, да се ста-
 рае да бжде добра безъ да нануца прият-
 ностѣта. Най вече тя трѣбва да се ужасава
 отъ вѣтърничевостѣта, отъ лжжата и себелю-
 бието, да се отвращава отъ всичко онова което
 стѣснява духѣтъ, суши сърдцето и унижава
 характерѣтъ. Понеже у дѣвойката има малко
 прѣдначивание (инициатива), отъ нея не се
 иска да упражнява велики добродѣтели, но
 тя трѣбва да ги притежава въ зародишъ и
 да знае цѣната имъ.

Мѣжду добродѣтелитѣ на жената, има
 една добродѣтель която се вижда да прина-
 длѣжи особено на дѣвойката и която ѝ дава
 оная особенна прѣлѣстъ която ние не нами-
 раме вече у жената. То не е прѣсното лице,
 приятността на вѣзрастѣта, блѣскѣкътъ на
 умѣтъ и талантѣтъ които очароваватъ и при-